

Sveti kelih.

(Balada.)

a Muro temna noč je pala,
Objel je griče rōse hlad,
V temò štrli nad reko skala,
V temò kipi na skali grad.

Dvorane grajske razsvetljene
Iz reke dnà žaré nocoj,
Krog mize težko obložene
Pa vitezev piruje roj.

V steklenih čašah žarko vino,
Dovtip na ustih, strast v očeh,
V noči temino in tišino
Odseva luč, odmeva smeh.

Pred vrsto gōstov onemelih
Postavi Završčan tedaj
Na mizo z varno roko kelih,
Zamaknjen ves v zlatá sijaj.

»Vriskajte z mano, drugi smeli!
Obilen je današnji plen:
Vi stenski kras ste v cerkvi vzeli,
Jaz kelih vzel sem dragocen.

V spomin ostane večer meni,
Kot solnce v luči se blišči.
Bojda menihi zaslepljeni
Pijó iz njega rešnjo kri.

Če kdaj menih je usta zmočil
Zares s krvjó, kaznuj me Bog!
Jaz vina v kelih bom natočil
In pil bom tudi trsni sok.«